Práce se zabývá institutem prezidenta republiky. Popisuje specifika této ústavní funkce na pomezí hlavy státu a exekutivního orgánu. Dle zadání zkoumá jeho vztah k výkonné moci. To obnáší analýzu jeho ústavních pravomocí, jimiž může do sféry exekutivy zasahovat. Práce se však zabývá i dalšími, často opomíjenými, aspekty, ovlivňující jeho postavení a sílu v rámci ústavního systému.
Nezbytnou součástí této analýzy je rozbor ústavní pozice prezidenta republiky, vycházející z parlamentního charakteru českého ústavního systému a pravomocí, jimž je prezident republiky v tomto systému nadán. K této analýze je pozice prezidenta ČR srovnána s pozicemi jiných prezidentů parlamentních a poloprezidentských republik.
Při analýze pozice prezidenta republiky však není možné opomenout specifický fenomén prezidentského úřadu v České republice. Prezident ČR (resp. dříve Československa) je tradičně nadán nepříliš širokým katalogem ústavních pravomocí, ovšem zároveň disponuje silnou autoritou veřejnosti, která mu dává značný neformální vliv.
K analýze tohoto fenoménu se práce zabývá historickým vývojem prezidentského úřadu, a to z hlediska ústavního zakotvení i praxe. Rozebírá působení prezidentů republiky ve všech obdobích moderní československé a české státnosti. Vývoj prezidentské funkce po přijetí současné ústavní úpravy je prezentován prostřednictvím návrhů novelizací Ústavy, usilujících o změnu úpravy prezidentského úřadu.
Práce se rovněž zamýšlí nad neformální tradicí prezidentského úřadu, vytvářenou všemi dosavadními prezidenty. Analyzuje tuto tradici především z pohledu vzájemného vztahu prezidenta republiky a jeho suveréna - lidu. Účelem této analýzy je zjištění zdrojů silné autority prezidenta republiky mezi veřejností.
V obecně - teoretické rovině se práce zamýšlí nad zdroji ústavní úpravy ve smyslu hlavních motivací ústavodárce. Poměřuje míru vlivu univerzálních poznatků právní teorie a požadavků „ společenské poptávky “, reflektující specifika a potřeby konkrétní země. K tomu rozebírá některé ústavní systémy.
V závěru práce shrnuje poznatky z předchozích kapitol ve světle uvažované významné proměny institutu prezidenta republiky ČR zavedením přímé volby. Zamýšlí se nad možnými proměnami jednotlivých aspektů prezidentského úřadu, čímž zároveň ukazuje jejich podstatu a zdroje.